

Men nu er der jo, siden Lovforslaget blev forelagt, foretaget en meget væsentlig Udvidelse af det Øl, der skal beskattes, idet der er medtaget alt, eller i alt Fald saa godt som alt det Bitterøl og Dobbeltøl, som produceres her i Danmark. Det regner man altsaa for slet intet. Jeg har anslaaet det til 50,000 Tdr., og jeg tror ikke, nogen kan antage, at denne Anskættelse er for høj, den er snarere for lav. Saa bliver det paa det nærmeste 750,000 Tdr. Det er henimod 150,000 Tdr., den ærede Minister har regnet for lidt paa Grundlag af 1888, og 150,000 Tdr. svarer til en Stat i de nærmeste 4 Aar af lidt over 1 Million Kroner og for Fremtiden af halvdanden Million Kroner. Naar den højtærede Minister altsaa anslog Statskassens Tab til 1,600,000 Kr. i de første 4 Aar, idet han saa bort fra Tilvæksten og Afgangen i Forbruget af de paagældende Varer, saa har den ærede Minister for disse 4 Aar regnet over en Million for meget. Det vil kun være lidt over en halv Million paa Grundlag af den højtærede Ministers egen Beregning, og for Fremtiden vil det altid være omtrent en halv Million Kroner, Statskassen maa tabe. Det stemmer temmelig nøjagtig med den Beregning, jeg tillod mig at opstille ved 1ste Behandling, hvor jeg kom til det Resultat, at naar man medregnede alle de Skatter, som dels forandredes, dels paalagdes, og derimod stillede de Afgifter, som Statskassen dels beholdt, dels paadrog sig, saa vilde der i de første 4 Aar være en 8—900,000 Kroners Tab, og derefter omtrent 600,000 Kroners Tab for Statskassen — vel at mærke, naar man først saa bort fra enhver mulig Hensyn til, at der vilde komme en betydelig Tilvækst i Forbruget af Sukker og Petroleum samt en betydelig forhøjet Brændevinsafgift, medens man paa den anden Side ingenlunde kunde antage, at Ølforbruget vilde aftage i nogen væsentlig Grad, tværtimod, man kan kun antage, at Ølforbrugets Tilvækst vil standse. I Virkeligheden vil der sandsynligvis ikke blive Tab for Statskassen. Men ser man bort fra disse Ting, som man ikke kan have nogen bestemt Mening om, Tilvæksten og Afgangen i Forbruget, vil der efter den ærede Ministers Beregning blive omtrent en halv Million Kroners Tab for Statskassen, naar man gaar ud fra Ølforbruget af 750,000

Tdr. i 1888. Der er altsaa en Grundsejl i den ærede Ministers Beregning. De 600,000 Tdr. Øl opstillede den ærede Minister for halvandet Aar siden i sine Motiver, opstiller det i Aar igen, og nu gentager han det, uagtet det gentagne Gange er paavist, at det nødvendigvis maa være betydelig højere, og uagtet der nu er kommet mindst 50,000 Tdr. til paa Grund af den Forandring, som er slet med Hensyn til Lovens Omraade, eftersom et større Antal Ølforter vil komme ind under Loven, som ikke tidligere vare der. Paa den Maade mener jeg, at det er let at opstille Beregning.

Blandt de Indvendinger, som fremkom fra det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. S. Larsen), skal jeg kun dvæle ved en enkelt. Det ærede Medlem henviste gentagne Gange til Loven om Brændevinsbrænding, hvori der efter det ærede Medlems Paastand findes tilsvarende Bestemmelser til dem, som findes i Loven. Jeg skal for det første bemærke, at ved Loven om Brændevinsbrænding af 1ste April 1887 indførtes der ikke nye Kontrolbestemmelser; den lempede paa de bestaaende; der var tidligere Bestemmelser, der havde været i en lang Aarække, og Kontrollen med Brændevinsbrænding var væsentlig af samme Bestaaenhed som den, der da blev indført ved Loven om det nye Beskatningssystem. Her er noget andet Tilfældet, her staar man lige over for en Industri, som hidtil ikke har været nogen Kontrol undergIVEN. Medens Brændevinsbrænderne altsaa ikke kunne beklage sig over noget, da man i det væsentlige har beholdt de gamle Bestemmelser, er der fra Bryggerindustriens Standpunkt megen Grund til at beklage sig over, at en Industri, som er opløst i Landet under Frihed, pludselig underkastes meget strænge Kontrolbestemmelser — det gør en ganske væsentlig Forskel. Endvidere har det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage) paavist, at de Straffebestemmelser, som nu indføres lige overfor Bryggerne, dels ere meget strænge med Hensyn til Bødernes Størrelse, og dels ere aldeles urimelige og ikke have noget som helst tilsvarende i Brændevinsloven med Hensyn til, hvem der skal udrede dem. I Brændevinsloven er der fastsat, at Brændevinsbrænderen skal udrede Bøder for sig, og de